

JUSTITISMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 2. august 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1386
Dok.: AMC40986

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 501 (Alm. del), som Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. juli 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Eigil Andersen (S).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 501 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes oplyse, om den skærpede strafbestemmelse for vold mod myndighedspersoner i straffelovens § 119 gælder for alle offentligt ansatte eller kun for visse personalegrupper og i givet fald hvilke?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Rigsadvokaten, hvortil der henvises:

”Efter straffelovens § 119, stk. 1, straffes den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 8 år. Lægger nogen ellers de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv (dvs. uden at anvende vold eller trussel om vold), straffes vedkommende efter stk. 3 med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Herudover indeholder § 119, stk. 2, en særlig bestemmelse, som udvider de strafbare angrebsmidler i forhold til stk. 1 til f.eks. også at omfatte trusler om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold, hvorimod den personkreds, der beskyttes efter stk. 2, er mere begrænset og alene omfatter personer, der har kompetence til som dommere eller forvaltningsmyndigheder at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed.

Bestemmelsen i § 119 yder således en særlig strafferetlig beskyttelse for personer, der handler i medfør af offentlig tjeneste eller hverv. Baggrunden for denne særlige beskyttelse er bl.a. hensynet til at sikre et særligt værn vedrørende offentlige myndigheders muligheder for at varetage deres opgaver og funktioner, og at personer, der optræder som repræsentanter for offentlige myndigheder, i kraft af deres stilling ofte vil være særlig udsatte for angreb og derfor har behov for et ekstra værn mod den risiko for vold eller trusler, som denne funktion medfører.

Bestemmelsen omfatter såvel ansatte i den statslige som i den kommunale forvaltning. Bestemmelsen anvendes endvidere i retspraksis i forhold til ansatte i private virksomheder, der efter aftale udfører opgaver på det offentliges vegne.

Bestemmelsen i § 119, stk. 1, finder i praksis først og fremmest anvendelse i sager om vold og trusler mod polititjenestemænd, der som led i deres kontakt med borgerne bliver udsat for trusler eller vold, typisk i form af spyt, slag eller spark.

Derudover anvendes bestemmelsen efter praksis i sager om vold eller trusler over for andre myndighedspersoner, som f.eks. dommere, dommerfuldmægtige, anklagere, pantefogeder mv. Vold eller trusler mod disse personer sker typisk i forbindelse med selve myndighedsudøvelsen, men der er også eksempler på sager, hvor overfaldet sker efterfølgende, og hvor det lægges til grund, at det har relation til forurettedes forudgående udøvelse af hvervet.

Ansatte ved afsonings- eller behandlingsinstitutioner er efter praksis også omfattet af beskyttelsen i § 119, stk. 1. Denne gruppe omfatter bl.a. fængselsfunktionærer og -inspektører, faglærere, medhjælpere, sundhedspersonale og pædagoger, der som led i deres arbejde med strafafsonere eller tvangsanbragte personer bliver udsat for trusler eller vold.

Som en anden gruppe, der efter praksis anses for omfattet af § 119, kan nævnes ansatte ved kommunale institutioner eller kontorer. Denne gruppe omfatter bl.a. lærere, socialrådgivere, sagsbehandlere samt ansatte ved skoler, fritids- og plejehjem. Hertil kommer ansatte ved socialcentre og rådhus. Til denne gruppe hører tillige ansatte ved selvejende institutioner, der drives for offentlige midler, f.eks. børnehaver mv.

Ansatte i den offentlige befordring som f.eks. togpersonale, buschauffører og metrostewarder, der i forbindelse med kontrol eller anden kontakt med passagerer bliver udsat for trusler eller vold, anses ligeledes for omfattet af personkredsen i § 119. Tilsvarende gælder for ansatte i private virksomheder, der forestår offentlig befordring på baggrund af en koncession eller aftale i øvrigt med det offentlige, f.eks. en buschauffør ansat i et privat busselskab, som udfører busdrift på det offentliges vegne.

Nævnes kan også sundhedspersonale ansat i offentlige institutioner som f.eks. læger, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter og -hjælpere.

Ud over de ovenfor nævnte persongrupper er f.eks. en politihjemmeværnsmand, parkeringsvagter, et overpostbud, en stævningmand og et medlem af civilforsvaret, der fungerede som brandvagt under en koncert, i retspraksis blevet anset for omfattet af den beskyttede personkreds i § 119.

Det beror i øvrigt på en konkret vurdering af omstændighederne i sagen, om det påhviler den pågældende at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, og om vedkommende bliver udsat for vold eller trusler om vold i relation til tjenesten eller hvervet.”